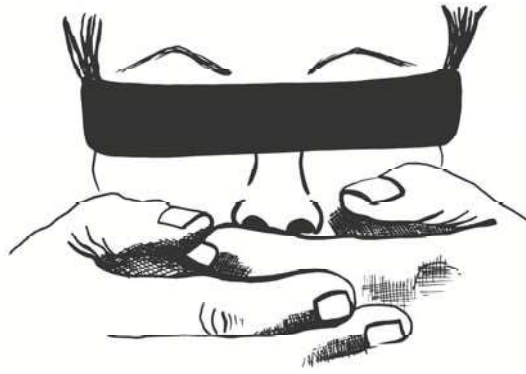


Ertesi sabah saat 08.15'te kapı çalındı. Nicholas kapıyı, önceki gün kendisini Profesör Maximand'ın isteği üzerine gönderilmiş Üniversite şoförü olarak tanıtan delikanlıya benzeyen siperlikli şapkalı bir başkasına açtı. Sürücüyü koridor boyunca takip etti. Bu kez asansörü kullanmadılar, merdivenlerden aşağı indiler ve hemen önünde bir arabanın beklediği binanın arka kapısından çıktılar. Sürücü arabanın arka kapısını açtı. Nicholas koltuğa yerleşir yerleşmez araba hızla uzaklaştı.

Birkaç dakika sonra, Üniversite'ye hiç bilmediği, değişik bir yoldan gittiklerini fark etti. Aslında kent merkezine doğru değil de, tam aksi yönde gittikleri yavaş yavaş kafasına dank etti. Sürücüyle konuşmak için öne eğildiğinde, aralarında metal ve cam karışımı bir parmaklık bulunduğunu fark etti. Terlemeye başladı, camı açmayı düşündü, ama sonra, cam düğmesinin de kapı kolunun da içeride olmadığını gördü.

Araba ıssız caddelerde, alçak, kasvetli evleri geçerek hızla ilerliyordu. Araba birden bu evlerden birinin garaj yoluna girdi ve karanlık bir garajda aniden durdu. Aynı anda, garajın kapısı kulak tırılmalı bir sesle aşağı indi. Nicholas, arabanın iki arka kapısının da açıldığını duydu. İki yanına iki kişi bindi ve Nicholas, yine gözlerinin bağlanıp ellerinin kelepçelendiğini hissetti. Garaj kapısının bu kez yukarı doğru açıldığını duydu, araba garajdan çıkıp yolculuğuna kaldığı yerden devam etti. Hiç kimse konuşmadı.



❖ *Kapıdan Alınma* ❖

Kapısındaki notta, “Saat 08.15’te alınacaksınız,” diye yazıyordu. Gerçekten de alındım –toplandım, derlendim, koparıldım– diye düşündü, ama kim tarafından ve neden? Suskun yol arkadaşlarına bunu sormaya karar verdi.

“Neden bana bu şekilde davranılıyor?” diye sordu.

“Çok yakında öğreneceksin,” oldu ters yanıtları.

Sessizlik sürdü. Yolculukları aşağı yukarı yirmi dakika sürdü. Bir kez daha araba bir sapağa savruldu ve birdenbire durdu.

Arka kapı açıldı ve Nicholas yanındakilerinin birinin çekmesi ötekinin itmesiyle dışarı çıkarıldı. Onu, elleri ve gözleri bağlı halde, bir binaya yürüttüler, taş basamaklardan aşağı indirip bir odadaki yatağa bıraktılar ve sonra kapıyı arkalarından kilitleyerek uzaklaştılar. Nicholas, tek başına, kendisini umutsuzca çaresiz hissetti.

Birkaç dakika geçti. Kimi seslerin boğuk uğultusunu işitebiliyordu. Binada bir yerlerde bir tartışmadır gidiyor gibiydi.

En sonunda, başka ağır ayak sesleri duyuldu ve biri, kapının kili-dini açıp içeri girdi. Gözleri ve elleri çözülünce, dağınık siyah saçlı, soluk yüzlü, kirli sakallı, sivri çeneli, uzun boylu ve zayıf bir delikanlı olan kurtarıcısını gördü; tüm bu özelliklerine karşın kurtarıcısının en belirgin özelliği, hiç kırpmadığı, kırpmak şöyle dursun hiç kısmadığı donuk sağ gözüydü. Keskin bakışı, sanki bir tüfeğin namlusundan bakıyormuş gibi, Nicholas’a sabitlenmişti.

“Vereceğiniz dersin başlığı,” dedi Göz, “ ‘Geçmişten Kaçış’ olarak duyuruldu. Bu fikirden hoşlanmadık. Sizin bu tip Yararistancı yanılsamaları yüreklendirmeniz fikrinden de hoşlanmadık. Geçmişten başka nerede yaşanabilir? Bizim amacımız gelecekte kaçmak – Yararistanlıların bize dayatmaya çalıştıkları gelecekte. Bağnazistan (sert bir vurguyla sonlandırdı) ancak Yararistan’ın yıkıntıları üzerine inşa edilebilir.”

“Bu amaca ulaşmanızda ne işinize yarayabilirim ki?” diye sordu Nicholas.

“Onlar için çok değerlisiniz ve bu yüzden bizim için çok daha değerlisiniz,” dedi Göz.

“Böyle düşünmenizin sebebi nedir?” diye sordu.

“Televizyonda Profesör Maximand’ın bununla böbürlendiğini gördük. Olanaklı en iyi dünyanın Yararistan olduğu sonucuna vardığınızı ve bunu her hafta televizyonda bize anlatacağınızı söyledi. Anlayabildiğimiz kadarıyla, siz Yararistan yararına çalışan tehlikeli bir ideologsunuz.”

❖ *Profesör Caritat'ın Şaşırtıcı Aydınlanması* ❖

Üçünde de yanılıyor, ama en iyisi bunu şimdi tartışmamak, diye düşündü kendi kendine. Düşman için değerli olmak onun yararına olabilirdi.

“Ama benim bu konuda ne yapmamı öneriyorsunuz?” diye sordu.

“Öncelikle,” dedi Göz, “sizin kaçırılışınız, bizim varlığımızın, her daim tetikte olduğumuzun ve boyun eğmez direniş istencimizin güçlü bir sembolik ifadesi. İkinci olarak nakit paraya ihtiyacımız var. Sizi rehin olarak tutacağız. Onların gözünde ne kadar ettiğinizi görmek (ona soğuk soğuk baktı) ilgi çekici olacak.”

Nicholas yeniden terlemeye başladı.

“Ya, fidye ödemeyi kabul etmezlerse?” diye sordu.

“O zaman,” dedi Göz, anahtarlarını eline alarak, “geçmişten değil ama şimdiden kolayca kaçmış olacaksınız.”

Kapıyı açıp çıktı ve Nicholas'ın üstüne kilitledi.